

legealuidumnezeu.org

Apendice 8b: Jertfele — De ce nu pot fi împlinite astăzi

Această pagină face parte dintr-o serie care explorează legile lui Dumnezeu ce puteau fi respectate numai atunci când Templul era prezent în Ierusalim.

- [Apendice 8a: Legile lui Dumnezeu care necesită Templul](#)
- [Apendice 8b: Jertfele — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#) (Această pagină).
- [Apendice 8c: Sărbătorile biblice — De ce niciuna dintre ele nu poate fi împlinită astăzi](#)
- [Apendice 8d: Legile curățirii — De ce nu pot fi împlinite fără Templu](#)
- [Apendice 8e: Zeciuielile și cele dintâi roade — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8f: Serviciul de împărtășanie — Cina cea de Taină a lui Isus a fost Paștele](#)
- [Apendice 8g: Legile nazireatului și ale jurămintelor — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8h: Ascultarea parțială și simbolică legată de Templu](#)
- [Apendice 8i: Crucea și Templul](#)

Ceea ce Legea a cerut cu adevărat

Dintre toate poruncile date lui Israel, niciuna nu a fost descrisă cu mai multă precizie decât jertfele. Dumnezeu a detaliat totul: tipul animalului, vârsta, starea, manipularea sângelui, locul altarului, rolul preoților și chiar veșmintele purtate în timpul slujirii. Fiecare jertfă — arderile-de-tot, jertfele pentru păcat, jertfele pentru vină, jertfele de părtășie și jertfele zilnice — urma un tipar divin care nu lăsa loc creativității personale sau interpretărilor alternative. „Preotul să facă aceasta... altarul să fie aici... sângele să fie pus acolo...”. Legea lui Dumnezeu este un sistem al ascultării exacte, nu un set de sugestii deschise adaptării.

O jertfă nu a fost niciodată doar „uciderea unui animal pentru Dumnezeu”. Era un act sfânt împlinit numai în curtea Templului (Leviticul 17:3-5; Deuteronomul 12:5-6; 12:11-14), numai de preoți consacrați din linia lui Aaron (Exodul 28:1; 29:9; Leviticul 1:5; Numeri 18:7) și numai în condiții de

curăție rituală (Leviticul 7:19-21; 22:2-6). Închinătorul nu alegea locul. Închinătorul nu alegea cine slujește. Închinătorul nu decidea cum era manipulat sângele sau unde era aplicat. Întregul sistem era proiectul lui Dumnezeu, iar ascultarea însemna respectarea fiecărui detaliu al acestui proiect (Exodul 25:40; 26:30; Leviticul 10:1-3; Deuteronomul 12:32).

Cum a ascultat Israel aceste porunci în trecut

Cât timp Templul a stat în picioare, Israel a respectat aceste legi exact așa cum au fost poruncite. Generațiile lui Moise, Iosua, Samuel, Solomon, Ezechia, Iosia, Ezra și Neemia s-au apropiat de Dumnezeu prin jertfele pe care El Însuși le-a rânduit. Nimeni nu a înlocuit altarul. Nimeni nu a improvisat ritualuri noi. Nimeni nu a adus jertfe în casele sale sau în adunări locale. Chiar și regilor — cu toată autoritatea lor — le era interzis să îndeplinească îndatoririle rezervate preoților.

Scriptura arată în mod repetat că ori de câte ori Israel a încercat să modifice acest sistem — oferind jertfe în locuri neautorizate sau permițând nepreoților să îndeplinească îndatoriri sfinte — Dumnezeu a respins închinarea lor și adesea a adus judecată (1 Samuel 13:8-14; 2 Cronici 26:16-21). Credincioșia însemna a face exact ceea ce a spus Dumnezeu, în locul pe care El l-a ales, prin slujitorii pe care El i-a rânduit.

De ce aceste porunci nu pot fi respectate astăzi

După distrugerea Templului în anul 70 d.Hr. de către romani, întregul sistem al jertfelor a devenit imposibil de împlinit. Nu pentru că Dumnezeu l-ar fi desființat, ci pentru că structura rânduită de Dumnezeu, necesară pentru ascultarea acestor porunci, nu mai există. Nu există Templu, nu există altar, nu există Sfânta Sfintelor, nu există o preoție consacrată, nu există un sistem stabilit de curăție și nu există niciun loc autorizat pe pământ unde sângele unei jertfe să poată fi adus înaintea lui Dumnezeu.

Fără aceste elemente, nu există „a face tot ce putem” sau „a păstra spiritul legii”. Ascultarea cere condițiile stabilite de Dumnezeu. Când aceste condiții lipsesc, ascultarea devine imposibilă — nu pentru că refuzăm să ascultăm, ci pentru că Dumnezeu Însuși a îndepărtat instrumentele necesare pentru împlinirea acestor porunci specifice.

Ceea ce a profețit Daniel despre încetarea jertfelor

Scripturile au vestit ele însele că jertfele vor înceta — nu pentru că Dumnezeu le-ar fi desființat, ci pentru că Templul urma să fie distrus. Daniel a scris că „jertfa și darul de mâncare vor înceta” (Daniel 9:27), dar a explicat cauza: cetatea și sanctuarul aveau să fie distruse de forțe ostile (Daniel 9:26). În Daniel 12:11, profetul afirmă din nou că jertfa zilnică va fi „înlăturată”, o expresie care descrie o îndepărtare prin violență și pustiire, nu anularea unei legi. Nimic din Daniel nu sugerează că Dumnezeu Și-ar fi schimbat poruncile. Jertfele au încetat pentru că Templul a fost pustiit, exact așa

cum a spus profetul. Aceasta confirmă că Legea însăși rămâne neatinsă; doar locul ales de Dumnezeu pentru ascultare a fost îndepărtat.

Eroarea jertfelor simbolice sau inventate

Multe grupuri mesianice încearcă să reproducă simbolic părți ale sistemului de jertfe. Ele țin mese de Paște și le numesc „jertfa”. Ard tămâie în adunări. Reconstituie ritualuri, flutură daruri și pretind că „onorează Tora” prin dramatizări. Altele creează învățături precum „jertfe profetice”, „jertfe spirituale” sau „repetiții pentru Templul viitor”. Aceste practici par religioase, dar nu sunt ascultare — sunt invenții.

Dumnezeu nu a cerut niciodată jertfe simbolice. Dumnezeu nu a acceptat niciodată substituții create de imaginația omenească. Și Dumnezeu nu este onorat atunci când oamenii încearcă să împlinească în afara Templului ceea ce El a poruncit să fie făcut numai în interiorul lui. A imita aceste porunci fără Templu nu este credincioșie; este dispreț față de însăși precizia cu care Dumnezeu le-a rânduit.

Jertfele așteaptă Templul pe care numai Dumnezeu îl poate restaura

Sistemul jertfelor nu a dispărut, nu a fost desființat și nu a fost înlocuit de acte simbolice sau metafore spirituale inventate de oameni. Nimic din Lege, din Profeți sau din cuvintele lui Isus nu declară vreodată că poruncile despre jertfe au ajuns la sfârșit. Isus a afirmat valabilitatea veșnică a fiecărei părți a Legii, spunând că nici cea mai mică literă nu va trece până când cerul și pământul vor trece (Matei 5:17-18). Cerul și pământul există încă. Prin urmare, poruncile rămân.

De-a lungul Vechiului Testament, Dumnezeu a promis în mod repetat că legământul Său cu preoția lui Aaron este „veșnic” (Exodul 29:9; Numeri 25:13). Legea numește rânduielile jertfelor „o rânduială veșnică pentru generațiile voastre” (de exemplu, Leviticul 16:34; 23:14; 23:21; 23:31; 23:41). Niciun profet nu a anunțat vreodată un sfârșit al acestor porunci. Dimpotrivă, profeții vorbesc despre un viitor în care națiunile Îl onorează pe Dumnezeul lui Israel și casa Sa devine „o casă de rugăciune pentru toate popoarele” (Isaia 56:7), același verset pe care Isus l-a citat pentru a apăra sfințenia Templului (Marcu 11:17). Isus nu a citat acest verset pentru a anunța sfârșitul Templului, ci pentru a-i condanga pe cei care îl corupeau.

Deoarece Legea nu a desființat aceste jertfe, deoarece Isus nu le-a desființat și deoarece Profeții nu au învățat anularea lor, concluzionăm doar ceea ce Scriptura permite: aceste porunci rămân parte a Legii veșnice a lui Dumnezeu și nu pot fi respectate astăzi doar pentru că elementele cerute de Dumnezeu Însuși — Templul, preoția, altarul și sistemul de curăție — nu sunt disponibile.

Până când Dumnezeu va restaura ceea ce El Însuși a îndepărtat, atitudinea corectă este smerenia — nu imitația. Nu încercăm să recreăm ceea ce Dumnezeu a suspendat. Nu mutăm altarul, nu

schimbăm locul, nu alterăm ritualul și nu inventăm versiuni simbolice. Recunoaștem Legea, respectăm desăvârșirea ei și refuzăm să adăugăm sau să scoatem ceva din ceea ce a poruncit Dumnezeu (Deuteronomul 4:2). Orice altceva este ascultare parțială, iar ascultarea parțială este neascultare.